

N:o 34.

Af herr **S. B. Bruhn**, om ändring i 12 § af förordningen angående förändrade föreskrifter om utmätning för krono- eller kommunalutskylder, allmänna afgifter m. m. den 12 juli 1878.

Vigten af att lagstadgandena äro så affattade, att olika tolkningar af desamma så vidt möjligt är förekommas, torde få anses såsom tillräckligt skäl för att fästa Riksdagens uppmärksamhet på lagbestämmelser, kanske af mindre betydelse, men vid hvilkas tillämpning olika meningar förekommit. Då ett lagstadgande lemnar rum för olika tolkningar, bildas i öfverensstämmelse med den af högsta instansen uttalade åsigten, tillkommen kanske genom omröstning med endast ringa öfvervigt, s. k. prejudikat, i öfverensstämmelse med hvilka underdomstolarna sedan vanligtvis fälla sina utslag. Härigenom kan högsta lagskipande myndigheten blifva ej blott lagförklarande, utan till viss grad äfven lagstiftande, enär genom ett prejudikat en annan betydelse kan komma att gifvas åt ett stadgande än den lagstiftaren åsyftat, ett förhållande som ej torde vara önskvärdt eller med vårt statsskick öfverensstämmande. Till lagstadganden af mindre vikt, enär lyckligtvis dess tillämpning sällan torde ifrågakomma, men därför icke utan betydelse, torde kunna hänföras det om ersättning till förrättningsman vid försäljning af fast egendom för indrifning af krono- eller andra allmänna utskylder. Den ersättning, som förrättningsman eger tillgodonjuta för försäljning af utmätt egendom, bestämmes i fråga om enskilda mål i Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse angående ändrade bestämmelser rörande arfvode för auktion å utmätt fastighet på landet den 10 oktober 1890 samt Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående ersättning till

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 10 Häft. (N:is 34—38.) 1

förrättningsman för utmätning i enskilda mål samt till stämmingsmän m. m. den 12 juli 1878, och i fråga om indrifning af kronoutskylder m. fl. allmänna afgifter i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående förändrade föreskrifter om utmätning för krono- eller kommunalutskylder, allmänna afgifter m. m. den 12 juli 1878 samt Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse angående stämmoböters utbytande mot viss indrifningsafgift den 20 maj 1887. Att de 2:ne förstnämnda, kongl. kungörelsen den 10 oktober 1890 och kongl. förordningen den 12 juli 1878, afse endast utmätning i enskilda mål, synes framgå af rubrikerna och ingresserna till desamma. I 12 § kongl. förordningen den 12 juli 1878 angående utmätning för indrifning af krono- eller kommunalutskylder, allmänna afgifter m. m. stadgas, att för indrifning af krono- eller kommunalutskylder njute förrättningsman ej annan ersättning än medgifven andel i stämmoböter. Något undantag härifrån eller särskild bestämmelse för sådana fall, då för indrifningen erfordras försäljning af fast egendom, göres härvid icke. Man torde på grund häraf vara berättigad att antaga, det lagstiftarens mening varit, att för indrifning af ifrågavarande utskylder icke i något fall annan ersättning skall förrättningsmannen tillkomma än medgifven andel i stämmoböter eller i fråga om indrifning af kronoutskylder den i kongl. förordningen den 20 maj 1887 stadgade indrifningsafgiften. Då emellertid skiljaktiga meningar härom föreligga för fall, der för indrifning af kronoutskylder försäljning af fast egendom egt rum, i det en lagskipande myndighet härvid tillämpat den då ännu gällande kongl. förordningen den 30 november 1855, från hvilken nu gällande kongl. kungörelsen den 10 oktober 1890 skiljer sig endast i fråga om den förrättningsmannen medgifna procenten af köpeskillingen, och en annan kongl. kungörelsen den 20 maj 1887, jemförd med 12 § kongl. förordningen den 12 juli 1878, samt prejudikat genom kongl. dom den 26 februari 1892 erhållits å förstnämnda mening, hvilken således, om ej ett förtydligande i motsatt riktning åstadkommes, blir den hädanefter gällande, så torde en sådan ändring eller förklaring af berörda lagstadgande vara af behof, hvarigenom tydligt komme att uttryckas, hvad som torde få anses hafva varit lagstiftarens mening, nemligen att andel i stämmoböter eller indrifningsafgift utgör enda berättigade ersättningen för indrifning af krono- eller kommunalutskylder m. fl. allmänna afgifter, äfven då försäljning af fast egendom derfor egde rum. För vinnande af åsyftad tydlighet i berörda hänseende tillåter jag mig föreslå, det Riksdagen måtte besluta, att i 12 § kongl. förordningen angående förändrade föreskrifter om utmätning för krono- eller kommunalutskylder, allmänna afgifter m. m. den 12 juli

1878 efter orden »som kan vara medgifven» införas:
äfvén om för indrifningen försäljning af fast egendom
erfordras.

Skulle lagutskottet, till hvilket jag anhåller att denna motion måtte remitteras, anse den här föreslagna formen för den ifrågasatta förändringen mindre lämplig, så anhåller jag, att utskottet behagade till Riksdagen göra förslag till sådan förklaring eller ändring af i ämnet gällande lagstadgande, att det med motionen afsedda ändamålet vinnes.

Stockholm den 26 januari 1894.

S. B. Bruhn.